SK Lipová-lázně - Sokol Stará Červená Voda 1 : 3 (1 : 2)

Branky: 9. Kudláček - 29. z pen. a 38. z pen. Fidrich, 60. Krmíček

Sestava SČV: Příhoda - Bundil, Fidrich, Jílek, Turoň(63. Lapčík Jiří) - Burďák(56. Juhaňák), Chromek, Maceček Jan, Žák - Krmíček(76. Červík), Lučan

Sobota 10.6.2017 - Do posledního utkání jsme vstupovali s vědomím, že o titul už nás nemůže nikdo připravit.

Přesto jsme chtěli potvrdit oprávněnost našeho triumfu a získat nejméně bod, aby o našem prvenství nerozhodovalo pouze lepší skóre, ale také bodový rozdíl. Je poměrně překvapivé, že se Lipová pohybuje ve spodních patrech tabulky. Loni jsme zde vybojovali tři kola před koncem nesmírně důležité vítězství, které nás přiblížilo k titulu, nicméně rozhodně jsme nebyli lepším týmem na hřišti. A podobný scénář přinesl také začátek sobotního utkání. Domácí ovládali střed hřiště a nebezpečně útočili po křídlech a v 9. min. svou převahu zúročili ve vedoucí branku. Poté jsme se však vzchopili a začali jsme stále častěji ohrožovat branku soupeře. Největší nebezpečí pro Lipovou představoval Jara Lučan, jeho rychlost a dravost dělala obraně domácích veliké potíže. Vyrovnání pak přišlo po půl hodině hry, když se po standartní situaci zmocnil míče v šestnáctce soupeře Honza Maceček, oklamal bránícího hráče domácích a ten jej následně zastavil faulem. Nařízený pokutový kop proměnil Lukáš Fidrich, přestože veterán v bráně Lipové vystihl směr Lukášovy střely a dokonce si na míč sáhl. O devět minut později stáli proti sobě oba ve stejné situaci znovu. Zapříčinil to další nešikovný zákrok domácích ve vlastním pokutovém území, tentokrát na agilního Járu Lučana. Lukáš si však tentokrát počínal mnohem jistěji a přesnou střelou k levé tyči nedal gólmanovi šanci. Přes sympatický herní projev se Lipová nedokáže příliš gólově prosazovat, největší slabinou domácích je jednoznačně neproduktivní útok. To je také důvod proč Lipová zakončila sezónu jako pátý nejhorší celek soutěže a čtvrtý nejhůře střílející. Ani v tomto utkání se již nedokázala prosadit, naopak my jsme po hodině hry přidali pojistku na naše vítězství, když Jara Lučan pronikl za obranu a naservíroval míč Marovi Krmíčkovi, který nezaváhal a uklidil jej do odkryté brány.

Po závěrečném hvizdu rozhodčího vypukla v našich řadách obrovská radost. Sezóna skončila, bylo definitivně dobojováno a my si opět vychutnávali mistrovské oslavy! Jára Lučan s kapitánskou páskou přebral pohár pro vítěze OP a pak naplno vypukly oslavy našeho čtvrtého

triumfu za posledních jedenáct let. Šampaňské teklo proudem, náš pokřik zněl několikrát dokola, trenéři si vychutnaly sprchování v obleku a pak jsme se přesunuli "domů". Tady nás čekala tradiční triumfální jízda s pohárem a vlajkou a poté jsme vše zakončili velkolepou oslavou ne hřišti i s našimi příznivci.

Když jsme slavili titul před rokem, říkali jsme si, kdo ví, kdy se nám to zase podaří. A ono to přišlo nečekaně brzy. Před sezónou se spíše věřilo Vápenné. Přesto se nám podařilo opět prokázat nejstabilnější formu a to přes to že jsme se během sezóny musely vyrovnat s mnohými potížemi. Po třetím odehraném utkání odstoupil z pozice hlavního trenéra pro nás bezpochyby legendární kouč Jirka Burďák ml.. Uvolněné pozice se ujal dlouholetý kapitán Martin Machů. V předchozích sezónách sklízel úspěchy společně s Martinem Turoněm coby trenér naší přípravky, kde vychovaly několik nadějí pro naší budoucnost. Jeho první sezóna na pozici hlavního kouče "A" mužstva dopadla na výbornou, navíc mnohokrát pomohl i na hřišti coby hrající trenér. I Jirka Burďák samozřejmě u mužstva zůstal a podepsal se pod další velký úspěch našeho Sokolu jako asistent trenéra. Velkou zásluhu určitě má také naše útočné trio Lapčík-Lučan-Maceček, které nasázelo dohromady rovných 72. branek! Tolik branek nenastřílela drtivá většina týmů soutěže, kromě Supíkovic a Černé Vody vlastně žádný. U nás to zmákli tři střelci, ve střelecké tabulce se umístili na druhém(Jirka Lapčík - 28 gólů), třetím(Jara Lučan - 25 gólů) a pátém místě(Honza Maceček - 19 gólů). Nesouhlasím ovšem s názory, že pouze oni nám vybojovali titul, přestože jejich zásluha je nezpochybnitelná. Pokud však hodnotíme naši defenzívu, pak v počtu obdržených branek jsme ne tom nejlépe opět mi. Takže ne jen nejlepší útok, ale také nejlepší obrana stojí za naším úspěchem!

Další problémy nám způsobovala zranění. Jirka Lapčík přišel vinnou potíží s kolenem o korunu pro krále střelců, když vynechal poslední tři utkání. Peťa Chromek zmeškal závěr sezóny vinnou natažených třísel, Mira Juhaňák vynechal téměř celou jarní část. Průměrný věk našeho mužstva stoupá vzhůru a mladých hráčů přichází stále méně. O to cennější je toto vítězství. Doufejme, že svými úspěchy alespoň trochu motivujeme všechny naše následovníky, aby se u nás hrál pořád dobrý fotbal a aby jsme jednou jako diváci mohli chodit fandit a podporovat náš Sokol. Tím ale neříkám že končíme, to ještě rozhodně ne! Postup do I.B jsme odmítli, takže cesta ke zlatému hattricku může začít ;)

foto:

http://sokolscv.rajce.idnes.cz/Mistri_2016_2017/